

Περιφερειακό Δίκτυο Φιλαναγνωσίας

«Γνωριμία με ένα συγγραφέα της Θεσσαλονίκης: Σάκης Σερέφας»

Νηπιαγωγεία και Β' τάξη:

«Πωλούνται σκιές»

Στέκομαι όταν στέκεσαι,
κινούμαι όταν κινείσαι,
αδύνατον να είμαι, όπου εσύ δεν είσαι!
Τι είμαι;

Στα παλιά χρόνια, οι σκιές δεν ήταν μαύρες, αλλά πολύχρωμες! Και μιλούσαν! Όμως οι άνθρωποι δεν τους φέρονταν καλά: άρχισαν να τις κυνηγούν, να τις πατούν, να τους ρίχνουν νερό, να τους κάνουν φάρσες, ακόμη και να τις πουλούν! Οι σκιές πείσμωνσαν κι έγιναν μαύρες και αμίλητες. Κι από τότε, μονάχα μέσα στη μεγάλη φαντασία κάποιων, όπως τα παιδιά, οι συγγραφείς ή οι ζωγράφοι, οι σκιές αποκτούν ξανά χρώματα και μιλιά, και γίνονται πάλι η καλή παρέα των ανθρώπων.

Γ'-Δ' τάξεις

«Μια τρύπα στο νερό»

ΒΡΑΒΕΙΟ «ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΞΙΜΟΥ» ΓΙΑ ΤΟ 2012 ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ένα πρωί ο Γιάννης αντιλαμβάνεται πως ζει μέσα σε έναν τρύπιο κόσμο. Κουμπότρυπες, κλειδαρότρυπες, μυρμηγκότρυπες και δεκάδες άλλες τρύπες παντού γύρω του. Όμως αυτές δεν του φτάνουν. Θέλει να είναι ο πρώτος άνθρωπος που θα καταφέρει το ανέφικτο. Να ανοίξει μια **τρύπα στο νερό!** Οπότε, αφιερώνει μια ολόκληρη μέρα σε αυτή την προσπάθεια. Και τότε η ζωή του αλλάζει.

ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΡΑΒΕΥΣΗΣ

Πρόκειται για μια ιστορία όπου αποτυπώνεται η ανατρεπτικότητα της παιδικής σκέψης και η διερευνητική τάση των παιδιών στο περιβάλλον τους, με τρόπο ευχάριστο και πρωτότυπο. Μια τρύπα στο μανίκι της πιτζάμας του Γιάννη γίνεται η αφορμή να συνειδητοποιήσει πως ζει σ' έναν κόσμο γεμάτο τρύπες αλλά και να αναζητήσει πώς να κάνει μια τρύπα στο... νερό. Η δημιουργική αγωνία του τον οδηγεί στην υπέρβαση της καθημερινότητάς του και καταφέρνει να κάνει πολλά πράγματα για πρώτη φορά στη ζωή του. Ο συγγραφέας, χωρίς διδακτισμό, αποκαλύπτει τα σχετικά όρια του εφικτού και του ανέφικτου, της κυριολεξίας και της μεταφοράς, της πραγματικότητας και της φαντασίας.

Ε΄-ΣΤ΄ τάξεις

«Ένας δεινόσαυρος στο μπαλκόνι μου»

1^Ο ΚΡΑΤΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΝΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ένα έργο για την ιστορία και το παρόν της Θεσσαλονίκης

Κάποιο πρωί, στο μπαλκόνι του σπιτιού του μικρού Γιάννη, εμφανίζεται το κεφάλι ενός δεινόσαυρου. Ο Γιάννης δε χάνει την ευκαιρία και σκαρφalώνει πάνω στην πλάτη του. Και τότε, αρχίζει μια περιήγηση μέσα στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Ο Γιάννης στέκει πάνω στη στέγη από παλιά και νεότερα μνημεία της Θεσσαλονίκης κι από εκεί ψηλά παρατηρεί τη ζωή της σημερινής πόλης. Πάνω στην Καμάρα, και πάνω στον μιναρέ της Ροτόντας, πάνω στο γλυπτό του Ζογγολόπουλου που βρίσκεται απέναντι από το Σιντριβάνι και πάνω στο πλατάμι της πλατείας Ναυαρίνου, πάνω στο καμπαναριό της Αγίας Σοφίας και στο Μπεζεστένι, φυσικά πάνω στους τρούλους, πάνω στο μπαλκόνι του εστιατορίου “Όλυμπος Νάουσα”... Και όλα αυτά σε ώρες “αιχμής” αφού οι άνθρωποι της πόλης, συνεχίζουν να κυκλοφορούν, να εργάζονται και να βαριούνται, να ονειρεύονται ακρογιαλιές και να κάνουν ζαβολιές.

ΚΑΙ ΣΕ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ

Ένας δεινόσαυρος εμφανίζεται στο μπαλκόνι ενός παιδιού κι αρχίζουν μια περιπλάνηση στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Το παιδί, καθισμένο στο σβέρκο του δεινόσαυρου, ανεβαίνει στην κορυφή κάποιων μνημείων και σύγχρονων κτισμάτων. Από εκεί ψηλά, τόσο ο δεινόσαυρος όσο και το παιδί παρατηρούν και σχολιάζουν την καθημερινή ζωή και τις συμπεριφορές των ανθρώπων. Επιπλέον, με τη σκηνική παρουσία ενός Αφηγητή, παρεισφρέουν με παιγνιώδη τρόπο πληροφορίες για το παρελθόν και την ιστορία της πόλης. Μαζί τους, σκάνε μύτη ένας οδηγός ταξί, ένα περιστέρι, δυο παιδιά, μια κάργια, ένας πελάτης εστιατορίου και μια μύγα, που έχουν πολλά να πουν και να κάνουν.

Μέσα από αυτή την περιπλάνηση, το παιδί αντιλαμβάνεται το πόσο παλιά, συνεχής και πολυφυλετική είναι η ιστορία της πόλης και πως αυτό που κανείς το ζει ως παρόν πρόκειται στο μέλλον να αποτελεί πολύτιμη μαρτυρία για τις επόμενες γενιές. Κάτι που ισχύει για τις ζωές όλων των ανθρώπων, όπου κι αν ζουν.

Ή μήπως όλα είναι ένα όνειρο;